

at den ikke hindrer den egentlige Flugt. Det kan være meget godt Altsammen, men hvad jeg finder, er saa urimeligt, er, at Universitetet saa henvises til at betale Siltetraaden. Man siger, at af de Bevillinger, der ere til Folkehøjskolerne, maa der ikke tages Noget til Tilsyn med disse Anstalter, det skal være frie Tugle i fri Flugt; men da der dog maaske behøves Noget til Hjælp for Ministeren, ikke for at føre Tilsyn med dem, nei, men til at overvæ, hvilke Dele af det Beløb, der er anvist i det Hele, der skulde uddeles til de enkelte, saa henviser man ham til en Post, jeg tror, paa 19,800 Kr., der findes som Udgiftspost paa Universitetets Budget (Nobsigelse). Det er paa § 21. Jeg synes dog, det er paa Universitetets Budget. Jo, det er ganske rigtigt. Der staar i denne Paragraf Lit. o.: „Følge samme Paragraf Honorarer til faste Censorer eller Examinationskommissioner ved Universitetets forskjellige Examina, forhøjet ved Finantsloven 1878—79 indtil 19,800 Kr.“ Hvis jeg ikke tager meget fejl, er det blevet, jeg tror endog saa af den høit agtede Ordfører for Mindretallet i det andet Thing (Scavenius), udtrykkelig fremhævet, at det var af dette Beløb, at Udgiften til den Mand, der skulde hjælpe Ministeren med Tilsynet, skulde tages. Er det ikke rigtigt? Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet: Nei, det er rigtignok galt. Saa beder jeg om Forsædelse — det er meget muligt, at jeg har misforstået det omhandlede Foredrag. — Jeg mindes, at der blev gjort opmærksom paa, at det egentlig var urigtigt, at Statskassen ikke udrede det Beløb af 19,800 Kr., som paa Universitetets Udgiftsbudget er opført til Examinationskommissioner m. v., og det Beløb af 22,000 Kr., som paa samme Budget er opført til Subskriptionen, og det forekommer mig, at der er blevet yttret, at ogsaa Tilsynet med Folkehøjskolerne skulde udredes af førstnævnte Beløb, men, som sagt, dette er maaske en Feiltagelse, og jeg skal gjerne søge nærmere Oplysning derom. Men uden Hensyn dertil tror jeg dog, at det vil findes rigtigt, at naar Bevillingen forhøjes saameget til Folkehøjskolerne, som nu er flet, der dog af denne Sum betales, hvad der af Ministeren ønskes erholdt til at tage det Spørgsmaal under Overveelse, hvad der skulde uddeles til hver især, og at den ikke udredes af en anden Konto. Men jeg har forgjæves lyttet efter, af hvilken Grund man nu denne Gang ligesom tidligere skulde finde sig i at acceptere dette Forslag med Hensyn til Universitetet, altsaa acceptere, at der atter iaar paa Finantslovsforlaget staar opført 100,000 Kr. til Opspisning af Universitetets Formue. Det har jeg forgjæves ventet at høre Noget om, man kan dog ikke hvert Aar blive ved at sige, at vi bevilge det for denne Gang, men næste Gang ville vi ikke, og naar vi saa komme næste Aar, er Stillingen akkurat den samme. Det synes dog

virkelig at være et billigt Forlangende, at man engang gjør Alvor af, hvad der saa tidt er bebudet, at man søger at redde, hvad der endnu kan reddes af Universitetets Formue. Derfor Nogen tror, at der er Tøse til at vente, at Universitetet til næste Aar skal blive behandlet anderledes end iaar, tror jeg, at man blot behøver at gjennemlæse Forhandlingerne i det andet Thing derom for at blive overbevist om, at det Saa vil blive stuffet.

Med Hensyn til Forsvarsvæsenet være det mig tilladt at udtale, at jeg jo i det Hele taget villig skal erkende, at der udredes Meget til Forsvarsvæsenet her i Landet. Jeg skal altsaa fuldstændig give det ærede 1ste kongevalgte Medlem (Andraé) Ret i de Betragtninger, han saa ofte har gjort gjældende, at der udredes særdeelt Meget dertil. Der udredes jo efter denne Finantslov omtrent 16 Millioner Kroner til Forsvarsvæsenet, hvad der er en betydelig Del af den hele Statsindtægt; men naar man vil sammenligne det Forhold, hvori denne store Udgift staar til, hvad der udredes til Forsvarsvæsenet i andre Lande i Forhold til disse Landes Indtægter, maa det tages noget med i Betragtning, at der, som jeg tror, her i Landet udredes langt flere af egentlige Statsudgifter gennem Kommunerne, end det er Tilfældet i andre Lande. I alt Fald er der ingen Tvivl om — det kan man jo se paa Budgettet — at Landet kan bære disse Udgifter. Det forekommer mig derfor, at Enhver, som mener — og det gjøre vi jo Alle, ogsaa det meget ærede 1ste kongevalgte Medlem — at det er ligefrem Folkets Pligt og en Betingelse for, at det kan fortjene en selvstændig Tilværelse, at det er beredt til at kunne forsvare sig, maa finde det rimeligt og billigt, at disse Udgifter afholdes. Jeg tillod mig forrige Aar — og glædede mig ved at finde noget Medhold dertil hos det nævnte ærede kongevalgte Medlem — at henvende, om der ikke var Anledning til at optage Forsvarsudgifterne paa § 26, under de paagjældende ordinære Konti i §§ 22 og 23, idet det jo viste sig, at strax, naar Budgetterne kom ind, antoges det, at disse Udgifter paa § 26 være Noget, der var god Grund til at tumle med og beståre paa alle Maader. Jeg antager, at det vilde lette den hele Sag en hel Del, naar man optog disse Udgifter paa de ordinære Konti, fordi man ligesom de ordinære Konti næsten alt ere blevne Normalbudgetter, derved tillige maaske kunde bringe den hele samlede Udgift til Forsvarsvæsenet til at blive en Slags Normalbudget. Det vilde atter have den Folge, at Repræsentationen ikke i den Grad, som det nu er Tilfældet, blandede sig ind i disse Udgifters Anvendelse, at det væsentligt blev Regeringens modne Overveelse og ikke Repræsentationens Stemning, hvorefter Bestemmelse om, hvorledes det Beløb, som blev afsat af Bevillingsmagten til at anvendes til Forsvarsvæsenet, skulde bruges